

A Klímaintelligencia Alapítvány (Clintel) sajtóközleménye

A Clintel kiadványa szerint „Lefagyott az IPCC klímája”

A Clintel alapos elemzése súlyos hibákat mutat ki az IPCC legutóbbi jelentésében

Amszterdam, 2023. május 9.

** Az IPCC elhallgatja a katasztrófák által okozott károkról és az éghajlattal összefüggő halálesetekről szóló jó híreket*

** Az IPCC tévesen állította azt, hogy a klímaérzékenység becsült értéke 2,5°C feletti; valószínűbb, hogy 2°C alatt van*

** Az IPCC félrevezeti a döntéshozókat azzal, hogy egy teljesen valószínűtlenül rossz kibocsátási forgatókönyvre összpontosít*

** Az AR6 jelentés hibái súlyosabbak, mint azok, amelyek 2010-ben IAC-felülvizsgálathoz vezettek*

Az IPCC nem vett tudomást arról a lényegbe vágó szakirodalmi megállapításról, miszerint a katasztrófák által okozott károk normált mértéke 1990 óta csökkent, és a szélsőséges időjárás miatti halálesetek száma 1920 óta több mint 95%-kal csökkent. Az IPCC a szakirodalomból szemezgetve ellentétes következtetést vont le, azt állítva, hogy az antropogén éghajlatváltozás miatti károk mértéke és a halálesetek száma nőtt. Ez a Clintel Alapítvány által közzétett *Lefagyott az IPCC klímája (The Frozen Climate Views of the IPCC)* jelentés két fontos megállapítása.

A 180 oldalas Clintel-jelentés – tudomásunk szerint – az IPCC hatodik értékelő jelentésének egyedülállóan komoly nemzetközi „értékelése”. A Clintel a jelentés 13 fejezetében kimutatja, hogy az IPCC átírta a klíma történetét, a legrosszabb – teljességgel valószínűtlen - jövőbeni forgatókönyvet tolja előtérbe, a hírek vonatkozásában elfogult: a „rossz” híreket nyomtatja, a „jó” híreket háttérbe szorítja, sőt, a jó híreket teljes mértékben kihagyja a *döntéshozók számára szóló összefoglalóból (Summary of Policy Makers, SPM)*.

A Clintel által az IPCC-jelentésben dokumentált hibák és részrehajlások sokkal súlyosabbak, mint a 2010-esek, amelyek az IPCC kivizsgálásához, az InterAcademy Council (IAC) által készített bírálathoz vezettek. A Clintel úgy véli, hogy az IPCC-t meg kell reformálni, vagy fel kell számolni.

A közelmúltban közzétett szintézis-jelentéssel az IPCC befejezte hatodik – összesen hét jelentésből álló – értékelési ciklusát, amely. A Clintel-hálózat kutatóiból álló nemzetközi csapat több állítást elemzett az 1. munkacsoport (WG1: Fizikai alapok) és a 2. munkacsoport

(WG2: Hatások, Alkalmazkodás és Sérülékenység) jelentéséből. Ebből alakult ki a *Lefagyott az IPCC klímája (The Frozen Climate Views of the IPCC)* című jelentés.

A Clintel-jelentés minden egyes fejezete az IPCC-értékelés torzításait és téves megállapításait mutatja be. A hibák a WG2-jelentésben súlyosabbak, mint a WG1-jelentésben. Tekintettel az úgynevezett „veszteség és kár” politikai időszerűségére (az évenkénti COP-konferenciákon az országok mostanában egy veszteség- és káralaphoz történő önkéntes hozzájárulásokról tárgyalnak), elvárható lenne a vonatkozó szakirodalom alapos áttekintése. A Clintel szerint az IPCC e tekintetben teljes kudarcot vallott. A témában 2020-ban megjelent egyik áttekintő cikk például kimutatta, hogy a „normált katasztrófa-károkkal” foglalkozó 53 szakértői értékelésből 52 szerint nem nőttek az éghajlatváltozásnak tulajdonítható károk. Az IPCC viszont azt az egyetlen dokumentumot ragadta ki, amely a katasztrófák által okozott károk növekedését állította. Az a dokumentum – nem meglepő módon – hibás, az IPCC szemeztetése azonban arra utal, hogy következtetéseit ellenállhatatlannak találták.

Klíma-halálesetek

„Taposunk a gázt a klímapokol felé” – mondta nemrég Guterres ENSZ-főtitkár. A halálozási adatok alapos áttekintése azonban azt mutatja, hogy az éghajlattal összefüggő halálesetek száma minden eddiginél alacsonyabb. Az ismert közgazdász, Bjorn Lomborg 2020-ban egy szakmai folyóiratcikkben tette közzé ezt a fontos információt, de az IPCC erről sem vesz tudomást. Úgy tűnik, az IPCC stratégiája az éghajlatváltozással kapcsolatban az, hogy minden jó hírt eltitkol, és eltúloz mindent, ami rossz.

A klímamúlt eltörlése

Az 1. munkacsoport jelentése sem mentes elfogultságtól és félrevezető következtetésektől. A jelentés minden egyes fejezetben talált problémákat. Az IPCC megpróbálta átírni a klíma történetét az úgynevezett holocén hőmérsékleti maximum (vagy holocén klímaoptimum) létezésének kitörlésével, ami egy 10 000 és 6000 évvel ezelőtti meleg időszak volt. Bevezetett egy új „hokiütő”-grafikont, ami kiszemeztett proxy-adatok eredménye. És ignorálta azokat a hőmérsékleti rekonstrukciókat, amelyek a múltban nagyobb változékonyságot mutattak, mint például a jól dokumentált Kis Jégkorszakra vonatkozót.

Az IPCC azt állítja, hogy az elmúlt évtizedekben felgyorsult a tengerszint-emelkedés üteme. A Clintel szerint ezen állítás téves, ugyanis az IPCC figyelmen kívül hagyja a tengerszint-emelkedés mértékének évtizedes léptékű változékonyságát. Azt is megmutatjuk, hogy az IPCC új tengerszint-előrejelzési módszere 2020-ban rejtélyes és valószínűtlen felugrást mutat.

Klímaérzékenység

Ross McKittrick kanadai közgazdász rámutatott, hogy az IPCC által használt összes globális klímamodell túl nagy felmelegedést mutat a troposzférában: mind globálisan, mind a trópusokon (ahol a modellek ún. forró helyeket azaz „hotspot”-okat jeleznek). Lehetséges, hogy ez az eltérés alapvető problémákat jelez abban a tekintetben, hogy a modellek miként szimulálják a klímarendszert.

Az IPCC AR6 jelentésének „látványos” eredménye a klímaérzékenység alsó határának 1,5°C-ról 2,5°C-ra való felemelése volt. Ennek következtében azt állítják, hogy a kis klímaérzékenység ma már nem valószínű. A Clintel-jelentés arra mutat rá, hogy a klímaérzékenység felemelése indokolatlan. A Clintel-jelentés szerint a megfigyelt felmelegedési és egyéb bizonyítékok azt mutatják, hogy a valós érték sokkal nagyobb valószínűséggel van 2°C alatt, mint 2,5°C felett. Ez egyben azt is jelenti, hogy az IPCC által legjobbnak tartott 3°C-os klímaérzékenység-bebecslés nincs alaptalan.

Mindennek tetejébe az IPCC „függővé” vált a legmagasabb kibocsátású forgatókönyvtől, az úgynevezett RCP8.5-től (vagy jelenleg az SSP5-8.5-től). Az elmúlt években több dokumentum is bebizonyította, hogy e forgatókönyv (szcenárió) valószínűtlen, és nem lenne szabad politikai célokra felhasználni. A WG1-jelentésben az IPCC rejtetten elismeri, hogy ennek a forgatókönyvnek „csekély a valószínűsége”. Ezt a nagyon fontos megjegyzést azonban nem emelték be a politikai döntéshozók számára készült összegzésbe, így e fontos olvasóközönség nincs tudatában a kérdésnek. A leggyakrabban emlegetett forgatókönyv az IPCC-jelentésben az RCP8.5.

Az IAC-vizsgálat

A negyedik értékelés WG2-jelentésének hibái miatt az InterAcademy Council (IAC) 2010-ben vizsgálatot folytatott. Egyik eredményként azt javasolta, hogy „az egymástól eltérő nézetű szerzői csapatok létrehozása az első lépés afelé, hogy az átgondolt nézetek teljes tartományát figyelembe vegyék”. E fontos ajánlást az IPCC még mindig figyelmen kívül hagyja. Egy még súlyosabb tény is dokumentálunk: Roger Pielke Jr.-t, egy e téren jelentős szakértelemmel rendelkező kutatót az IPCC egyfajta főgonosznak („Voldemort”) tekint, és szándékosan kerüli a munkájának vagy akár a nevének említését. Ez pedig egyoldalú következtetésekhez vezet.

Reform

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy az IPCC gyenge munkát végzett a tudományos szakirodalom feldolgozásakor. Éghajlati szakpolitikájának alátámasztásához minden ország az IPCC jelentéseire támaszkodik, és a legtöbb média vakon bízik ezekben az állításokban. A *Lefagyott az IPCC klímája (The Frozen Climate Views)* című Clintel-jelentés rámutat arra, hogy ez a bizalom alaptalan.

Az IPCC-t véleményünk szerint meg kell reformálni, és a nézetek szélesebb tartományát kell befogadnia. A legelső elengedhetetlen lépés az eltérő nézeteket valló kutatók meghívása, és a folyamatba való aktívabb bekapcsolása lenne, például Roger Pielke Jr.-é és Ross McKittrické. Ha valamilyen okból elfogadhatatlan a különféle nézetek ilyen jellegű szerepeltetése, akkor az IPCC-t fel kell számolni.

Saját következtetéseink az éghajlat alakulásával kapcsolatban – ugyanazon szakirodalmi háttér alapján – sokkal kevésbé komorak. A növekvő gazdagság és a fejlődő technológia következtében az emberiség nagyrészt immunis a klímaváltozásra, és könnyen megbirkózik vele. A globális felmelegedés sokkal kevésbé veszélyes az emberiségre, mint azt az IPCC állítja.

A jelentés letölthető innen: <https://clintel.org/download-ipcc-book-report-2023/>

A CLINTEL RŐL

A Klímaintelligencia Alapítványt (Climate Intelligence Foundation, Clintel) 2019-ben alapította Guus Berkhout geofizikus emeritus professzor és Marcel Crok tudományos újságíró. A Clintel fő célja: ismeretszerzés az éghajlatváltozás okairól és hatásairól, az éghajlati szakpolitika hatásairól, valamint az ismeretek megértetése, Clintel által közzé tett éghajlatváltozási világnyilatkozatot mára több mint 1500 kutató és szakértő írta alá. Központi üzenete: „nincs klímavészhelyzet”.

Megjegyzés (nem publikálásra szánva):

További információért forduljon Marcel Crokhoz, a Clintel igazgatójához

E-mail: marcel.crok@clintel.org

Weboldalak: <https://clintel.org> és <https://clintel.nl>

Telefon: +31 6 16 236 275